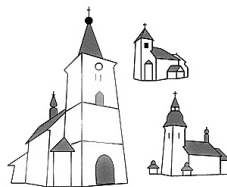

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Říjen 2016

Milí přátelé,

nevím jak vy, ale já úvody čtu dost nerad, tak se budu snažit být stručný, abyste se snadno dostali k dalším informacím ve Zpravodaji...

Jsem tu s o. Ondřejem jen dva měsíce, ale aspoň za sebe mohu říci, že tato doba byla pro mne velmi intenzivní. Připadá mi to, jako bych tu byl už půl roku. Začátek byl hodně náročný - změna prostředí, lidí, kraj, který moc neznám. Nebyl jsem v klasické farnosti už 14 let, a tak se musím znova učit mnoho věcí. Bohu díky za vás, že vaše pomoc a ochota předčí má očekávání, takže se vše dá zvládat snadněji. Práce je spousta, jsem leckdy unavený, ale nazval bych to smysluplnou únavou, protože pastorační činnost a spolupráce s lidmi je krásná a naplňující...

Kněžská činnost bez součinnosti s farníky toho mnoho nezmůže. Velmi si proto také vážím duchovní pomoci nemocných a starších z vás, kteří svou modlitbou a obětí dávají sílu i smysl všem vnějším akcím...

Chtěl bych vás také o něco poprosit - nebojte se otevřít Bohu, pokud už delší čas váháte s přijetím svátostí, možná, že právě teď je ten čas milosti, nebojte se také zafukat na děkanství a svěřit se se starostí a problémem, nebo přijďte s novým nápadem jak přispět k tomu, že naše farní společenství bude stále více opravdovým domovem, nebojte se pozvat někoho ze svých hledajících nebo nevěřících přátel do kostela nebo na nějakou akci, která ho může přiblížit Bohu a určitě se nebojte přijít a říci nám kněžím, co bychom měli udělat jinak nebo lépe....

Když budeme poctivě žít svou víru a budeme dobře spolupracovat a důvěřovat si, máme šanci stát se věrohodnými i pro druhé...

Tak jsem se rozepsal, že úvodník je dlouhý ažaž - pokud jste dočetli až sem, projevili jste ctnost trpělivosti a já vám za ni děkuji a ze srdce vám všem žehnám.

o. Jan

ROZHOVOR S OTCEM ONDŘEJEM MATULOU

Odkud pocházíte a jestli nám můžete říci něco o své rodině?

Pocházím z Brna. Mám 6 sourozenců, rodiče ještě žijí. Naše rodina je katolická, obyčejná. Bydleli jsme v bytovce, měli zahrádku, rodiče nás učili různé práce, poctivosti a radosti ze života.

Můžete popsat Vaši cestu ke kněžství, kde jste studoval a poté působil?

Moje cesta ke kněžství začala v 17 letech. Studoval jsem v Praze, byl jsem vysvěcen v roce 1998 v Ostravě. Působil jsem ve Zlíně, Moravských Budějovicích, Praze, Kutné Hoře a Pardubicích.

Co pro Vás znamená být knězem, má toto povolání nějaká pozitiva?

Být knězem pro mne znamená být takovým, jakým mě chce mít Kristus. To znamená sloužit druhým, obětovat se, být aktivním, angažovat se pro evangelium a pro dobro lidí. Některá pozitiva to občas má, třeba když mi někdo upeče buchty☺ Na negativa se radši neptejte.

Váš oblíbený citát nebo úryvek z Písma?

Oblíbených míst mám hodně. V těžkých chvílích mě drží třeba Řím 8: „Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?“ a tak dále.

Máte nějaký životní vzor? Je někdo koho obdivujete?

Můj životní vzor je Don Bosko. Snažím se ho následovat celý život a budu v tom pokračovat i dál. Obdivuji papeže Františka. Jsem jeho velký fanda.

U čeho si nejlépe odpočínáte?

Odpočinu si při procházce v lese, při žehlení doma, při hrách s dětmi.

V jaké farnosti jste prožil zatím svá nejlepší "kněžská léta" a proč?

Byl jsem 7 let farářem v Blížkovicích, okr. Znojmo. Tam jsem mohl dělat hodně věcí pro lidi a pro děti. Jeden z chlapců z této farnosti se teď připravuje na kněžství.

Už jste si vybalil?

Chci bydlet na faře na Rané a tam teď probíhá oprava koupelny, podlah, kuchyně, staví se kamna. Vybalování je v nedohlednu. A v naší profesi se člověk nikdy nemůže úplně vybalit.

Na co byste se chtěl v našich farnostech zaměřit?

První rok budeme s otcem Janem především mapovat situaci a snažit se navázat na všechno dobré, co tu dosud bylo. Teprve potom bude čas na odvážnější pastorační plány.

Děkuji za rozhovor.

R. Spilková

ROZHOVOR S OTCEM JANEM LINHARTEM

Odkud pocházíte a jestli nám můžete říci něco o své rodině?

Pocházím ze samoty u lesa - Vitenčova (tak se jmenoval mlýn na Zlatém potoce) mezi Rychnovem n. Kn. a Dobruškou. Jsem nejmladší z 6 dětí (mám 3 bratry a 2 sestry). Maminka mi zemřela v 11 letech, tatínek se znova oženil, ale už 19 let je také u Pána Boha a druhá maminka zemřela letos 9. září. Nicméně, Bohu díky, mám 21 synovců a neterí a během roku bych měl být už 40x prastrýčkem, takže rodinu máme rozvětvenou a máme spolu hezké vztahy. Scházíme se každý rok na týdenní rodinnou dovolenou apod.

Můžete popsat Vaši cestu ke kněžství, kde jste studoval a poté působil?

Už v 11 letech jsem chtěl být knězem - podle vzoru p. faráře Marka v Bílém Újezdě. V období dospívání jsem ale svůj zájem přesunul do jiných oblastí, toužil jsem po medicíně (během gymnázia v Dobrušce), pokusil jsem se pak studovat klinickou farmacii v Hradci Králové, ale druhý rok jsem skončil s vědomím, že chci být knězem, šel jsem na vojnu a na druhý pokus jsem byl přijat do semináře. Po vysvěcení jsem působil v Novém Městě n. Metují (89-91), Čáslavi (91-92), opět v Novém Městě (92-02), v konviktu v Olomouci (02-13), Hradci Králové (13-16) a nyní jsem zde....

Co pro Vás znamená být knězem, má toto povolání nějaká pozitiva?

Kněžství je darem, vnímám ho výslovně jako povolání od Pána. On rozhodl a já přijal.... A jsem tomu rád. Jistě jsem také někdy zatoužil po své rodině, někdy člověk prožívá určité osamocení, ale v podstatě za 27 let kněžství jsem neměl vážnou krizi povolání a když bylo těžko, hodně pomohly exercicie, přátelé, širší rodina, farnost...Kněžství má obrovské pozitivum - být blízko Bohu při mši sv., svátostech, modlitbě a moci předávat Krista druhým lidem - to je nádherná věc! Neznám nic krásnějšího.... Zároveň nevím o dobrodružnějším a pestřejším povolá-

ní, než je toto - nikdy bych nepoznal tolik lidí, situací, míst a Božích povzbuzení, jako zde....jsem za to Bohu moc vděčný - zvláště když si uvědomuji své početné chyby a hříchy. Bůh si nevybírá podle naší dokonalosti, ale je to tajemství jeho lásky.

Váš oblíbený citát nebo úryvek z Písma?

„Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mne pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mne obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně...“ (Iz 61, 1-2)

Máte nějaký životní vzor? Je někdo koho obdivujete?

Mým vzorem je sv. František z Assisi a z našich současníků jsem měl ve velké úctě P. Jiřího Škodu z Hradce Králové, pro jeho pokoru a skromnost a opravdovost.

U čeho si nejlépe odpočínáte?

Na kole v přírodě nebo když si zaplavu v zatopeném lomě nebo pěšky na horách....uvítal bych občas nějaký kolektivní sport....:-)

Když mi čas dovolí, s radostí něco udělám na zahradě...

Mám rád lidi, ale jsem také rád sám - třeba s dobrou knížkou a hudbou (od Jarka Nohavici až po Coldplay).

V jaké farnosti jste prožil zatím svá nejlepší "kněžská léta" a proč?

První farnost byla první láska - tedy Slavoňov a Novém Město nad Metují - krásný, Bohem požehnaný kraj a skvělí lidé ...ale kdo ví? Třeba to bude Skuteč...Po náročném začátku se tu cítím moc dobře - opět krásná krajina a výborní farníci....Bohu díky za vás :-)

Už jste si vybalil?

No jistě! Dávno! V podstatě už asi během dvou týdnů - v polovině srpna.

Na co byste se chtěl v našich farnostech zaměřit?

Hlavní témata vidím v pastorační a evangelizaci. Takže budu moc rád, když budu moci sloužit lidem od dětí po seniory a chci být otevřený pro věřící, hledající, i ty, kteří Boha neznají....Kněz tu je pro všechny! Budu moc rád, když se do toho zapojíte vy farníci - každý podle svých možností.

V pastorační mi jde o jakousi evangelizaci dovnitř farnosti /skrze modlitbu, svátosti, Písmo svaté, vzájemné sdílení.../ a na to může navazovat snaha oslovit další lidi, aby poznali Krista....Poklad víry nemáme jen pro sebe, ale naším úkolem je se o něj podělit s dalšími.....

Děkuji za rozhovor.

R. Spilková

PRVNÍ MINISTRANSKÝ TÁBOR VESMÍR

První ministrantský tábor Vesmír se uskutečnil v Deštném v Orlických horách. Začal 14.8.2016 v 18:00 v budově na „Vesmíru“. Když jsme tam přijeli, tak jsme hned museli jít na večeři, protože po večeři nás čekala noční hra. Dostali jsme rýžový nákyp s třešněmi. Na noční hru jsme se vypravili hned v 19:00 hod. a skončili jsme ji okolo půlnoci.

Druhý den jsme šli vyrábět hostie na mši svatou. Filip Foltán, který tento tábor vedl, měl „hostiovač“. Vyrobili jsme si těsto z vody a mouky. To jsme nalili na hostiovač a 5 minut jsme to pekli. Poté jsme to vytáhli, vystříhali a šli na mši sv. Spali jsme v chatkách po pěti. Tento tábor nás měl naučit více věřit v Boha. Vedoucí byli Římané, kteří pronásledovali nás – křesťany. My jsme jim celý týden utíkali a oni nás honili. Když někoho chytili, tak ho zamkli do chatky. My jako křesťané jsme ho museli zachránit a to bylo velmi těžké, protože vězení bylo střeženo vedoucími.

Tento tábor jsme ukončili v pátek 19.8. návštěvou biskupa, který nám požehnal a posvětil medailonky a spolu jsme slavili mši svatou. Po mši jsme si opekli buřty, rozdělili jsme si dobroty z pokladu a jeli jsme domů. Na tomto táboře mě nejvíce zaujalo to, že jsme se učili liturgii a že jsme se naučili používat ministrantské dovednosti.

Pavel Kozderka

V pondělí 8. srpna přijela do Mrákotína na Pardubicku třináctičlenná skupina brazilských poutníků, kteří zavítali do České republiky z polského Krakova, kde se konaly světové dny mládeže. Brazilci BJB přijeli v pozdních nočních hodinách, poté byli ubytováni do hostitelských rodin, kde strávili dvě noci. Další den místní farníci spolu s brazilskou delegací uspořádali výlet na Veselý Kopec na Hlinceku, jež je známý souborem lidových staveb, kde se mimo jiné natáčela pohádka „Lotrando a Zubejda“. Následně se skupina mladých lidí přesunula do místního hostince, kde jihoameričtí poutníci okusili naše tradiční menu, hovězí vývar s játrovými knedlíčky a svíčkovou na smetaně. Samozřejmě k tomu ochutnali tradiční hlinecké pivo z pivovaru Rychtář. Dal-

ším bodem programu byla návštěva města Hlinska, zejména historické části zvané Betlém. Po návratu se ve farním kostele v Rané konala mše svatá s P. Tomášem Kvasničkou. Liturgie probíhala v češtině, některé části v portugalsčině a italštině, homilie se simultánním překladem do angličtiny. Po mši svaté proběhlo na faře pohoštění a beseda Brazilců s místními farníky. Při veselé náladě se tancovala polka i samba. Ve středu byl naplánovaný výlet do hlavního města Prahy. Odjezd byl časně zrána, příjezd do hlavního města pak v poledních hodinách. V Praze byla plánovaná návštěva Pražského hradu, katedrály svatého Víta, Malé Strany, Karlova mostu, Staroměstského náměstí, prostor Arcibiskupství pražského a kostela Panny Marie Vítězné, kde nechyběla návštěva Pražského Jezulátka. Odpoledne výprava opustila Prahu a odjela do Kutné Hory, kde probíhal další naplánovaný program. V Kutné Hoře byla jihoamerická delegace spolu s českými přáteli přivítána arciděkanem P. Janem Uhlířem, proběhlo přátelské posezení při večeři s gulášem a přespaní na místní faře. Následující den, ve čtvrtek 11. srpna, skupina Brazilců spolu s českými průvodci v doprovodu P. Jana zavítala do kostela sv. Jakuba a dále pak do katedrály sv. Barbory, včetně prohlídky chrámových ambítů na střeše. Tímto skončil dvoudenní výlet našich přátel do významných českých měst. Po rozloučení v Kutné Hoře následoval návrat do hostitelských rodin ve farnosti Raná. Na závěr pobytu proběhla mše svatá s P. Janem Linhartem, následovalo pohoštění a loučení. V očích všech farníků bylo vidět, že to byla neopakovatelná událost a také veliká zkušenost, poznání nové kultury, mentality a nových lidí.

„Jsem moc rád, že se podařilo uskutečnit toto setkání s brazilskými křesťany. Myslím si, že to byla ohromná událost nejen pro mě, ale i pro celou naši farnost. Mám i velikou radost z toho, že naši farníci využili této příležitosti setkat se s novými lidmi a pomohli celou tuto akci zaštitit,“ doplňuje Martin Pavliš, hlavní iniciátor setkání s Brazilci.

Luis Frazao Junior, nejstarší člen brazilské delegace, hodnotí pobyt v České republice a přidává přání do budoucna. „Dnes opouštíme naše přátele z farnosti Raná v České republice,

jež nás přijali a starali se o nás bratrsky, s radostí a štědrostí. Prosíme Boha, aby požehnal této farnosti, aby se mladých lidí tohoto místa dotkla nekonečnost lásky vzkříšeného Krista. Naše farnost plná mladých lidí se Vám, přátelé z Rané, nabízí, že ráda přijme mladé poutníky z vaší farnosti, kdykoliv navštíví Brazílii. Byl bych rád, kdyby se naše farnosti společně setkávaly a učily se od sebe. Byl bych rád, kdybychom se staly sesterskými komunitami za účelem obohacení jednotlivých farností.“

Tímto setkáním začala mezi našimi farnostmi spolupráce, byly zahájeny rozhovory o výměně mládeže. Mládež z obou farností se hned domluvila na pravidelném setkávání každý rok. Čeští farníci byli ihned pozváni do Ria de Janeiro, kde budou brazilskými křesťany vřele přivítáni a kde budou moci stejně jako oni u nás prožít život s jinou kulturou, poznávat historické bohatství, přátelství a oslavovat Boha.

vojtěch Pavliš

SKAUTSKÁ MŠE SVATÁ NA RANÉ

Dne 2. 10. 2016, na neděli po svátku sv. Václava – patrona všech českých skautů, se v ranském kostele sloužila skautská mše svatá. Pozvání ke společnému slavení mešní oběti přijal otec Ondřej, který velmi krásně při homilii pohovořil o porovnání skautů a svatého Václava. Po kázání jsme navázali na tradici Karla IV., kdy jsme stejně jako v jeho dobách ozvláštnili obětním průvodem celou mši svatou. Přinášeli jsme symboly české země, kámen, vodu, chléb a víno. Zároveň také Bibli a navíc insignie, jež jsou spojeny s rituálem skautského slibu. A to českou vlajku, skautskou lilii a Základy junáctví od Antonína Benjamína Svojsíka, který skauting v roce 1912 představil v českých zemích.

foto: Anna Ročňová

Skauting samotný byl založen v roce 1907 ve Velké Británii lordem Baden-Powellem, je postaven na ideálu chrabrého rytíře a třech principech, které vycházejí z Ježíšových slov v Matoušově evangeliu. Tedy na povinnosti vůči Bohu, povinnosti vůči druhým a povinnosti vůči sobě. (Mt 22, 37-39). Před závěrečným požehnáním jsme za naše středisko věnovali O. Ondřejovi skautský šátek, který má na našem kroji hlubokou symboliku. A tak dovolu, abych alespoň připomenul jeho nejdůležitější aspekty. Hnědá barva nám připomíná hlínu, tedy prach. Jsi prach a v prach se obrátíš, slyšíme při mazání popelce na Popeleční středu. Stejně jako popelec nám tedy i skautský šátek připomíná pomíjivost tohoto světa. Zároveň má skautský šátek 3 cípy, stejně jako 3 principy skautingu, o kterých mluví ve svém evangeliu Matouš. A posledním symbolem je i skautský turbánek, který šátek spojuje. Pomocí něho dva cípy drží u sebe. To je symbolem přátelství a pevného pouta.

Martin Pavliš ml. – Krokodýl, výchovný zpravodaj střediska Ležáky Skuteč

PRO ZASMÁNÍ

Hodina náboženství, probírá se podobenství o dobrém pastýři. Pan katecheta klade na závěr žákům otázku:

Tak, děti, kdo je dobrý pastýř? - Pán Ježíš!

Výborně, děti! A kdo jsou ovečky? - To jsme my!

Výborně! To mám radost, že tomu tak hezky rozumíte.

A kdo je vlk? - Přece pan kardinál!

FARNÍ DEN VE SKUTČI

Jak jsme si mohli všimnout, letos se biskupství rozhodlo promíchat pár kněží v naší diecézi. A dotklo se to i naší farnosti. Vzhledem k těmto srpnovým přesunům jsme se rozhodli posunout náš tradiční farní den na pozdější termín, abychom jej mohli prožít v klidu s novými kněžími.

Farní den jsme zahájili mší svatou v 16 hodin v kostele Nanebevzetí panny Marie s oběma novými kněžími P. J. Linhartem a P. O. Matulou, kteří nás povzbudili ke společnému setkání a práci. I když jsme se obávali, že 24. 9. bude chladno na venkovní posezení, počasí nás velmi mile potěšilo. Farníci se ochotně zhostili organizace a pohoštění. Všeho bylo dost, nechyběly ani hry pro děti a podvečer nám zpříjemnil P. Ondřej svým loutkovým divadlem pro děti „O ztraceném medvídkovi“. Přilákalo však i dospělé. Na závěr jsme „zpovídali“ naše nové kněze. Řekli nám něco o sobě, o svých zálibách a o své cestě ke kněžství. Každý má úplně jinou a klikatou cestu, ale oba si Bůh poslal mezi nás, za což jsme moc rádi.

Myslím, že jsme prožili velmi příjemný den a že jsme mohli blíže poznat naše kněze.

K. Hordějčuková a J. Bouška

SVATOVÁCLAVSKÝ PLES

Sešel se rok s rokem a opět tu máme sv. Václava a s ním tradiční Svatováclavský ples. Již po 14. jsme se sešli ve Vojtěchově a za zvuku hudební skupiny MIX jsme protančili, prozpívali, propovídali, i tak trochu propili a projedli celou noc až do rána. Díky bohaté tombole snad každý odcházel s nějakou lahvičkou, slaným balíčkem, pšenicí, králíkem či kohoutem. Také díky naší mládeži jsme měli možnost vidět velmi vydařené předtančení, které nás zavedlo do několika zemí na světě. Nakonec i předtančení místních nadšenců v country stylu nám zpříjemnilo večer, který se po dlouhé době stal společenskou událostí nejen pro naše farníky, ale i pro lidi z širokého okolí.

Díky patří všem, kteří se jakkoli na přípravě, průběhu i podpoře plesu podíleli. Pro Vás, kterým tato událost podzimu utekla, máme dobrou zprávu, příští rok můžete dorazit na 15. ročník. Datum a čas bude včas upřesněn.

Marie Adámková

FARNÍ TÁBOR TRSTĚNICE 2016

Tábor trval 7 dní, od 14.8. do 20.8. Téma tábora byl Robinson Crusoe. Přijeli jsme na místo, kde na nás čekal Robinson v přístavu v Británii a rozdělili se na skupinky. Společně s Robinsonem jsme se nalodili a vyjeli směr Brazílie. Cesta ale nebyla podle plánu a v noci jsme ztroskotali na pustém ostrově. Další den ráno jsme se probudili bez zásob, které zůstaly v lodi, takže jsme se museli vypravit do lodi pro zásoby. Druhý den jsme stavěli Robinsonovi přístřešek, aby vůbec měl v čem spát. Stavěli jsme mimochodem i boudu pro Fernanda, což byl Robinsonův pes, kterého den předtím také našel ve vraku lodi. Třetí den se Fernando ztratil! Museli jsme ho jít hledat. Nakonec se nám Fernanda podařilo najít.

Čtvrtý den nám došly zásoby jídla a proto jsme se vydali na vycházku po ostrově najít nějaké suroviny. Po celodenním úsilí jsme přinesli suroviny na oběd, který nám pak kuchařky výborně uvařily. Po obědě jsme šli na lov papoušků, které jsme lovili vzduchovkami. V noci ze čtvrtka na pátek byla noční hra. Zachraňovali jsme Pátka, Robinsonova přítele, kterého unesli domorodci. Nakonec se to povedlo a dostali jsme poklad. Poslední den jsme si vyráběli náramky ze dříví, které jsme si i sami ozdobili a poté odjížděli domů. Tábor se nám všem moc líbil a budeme se těšit za rok.

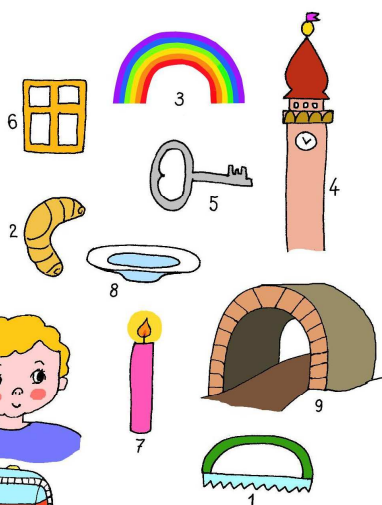
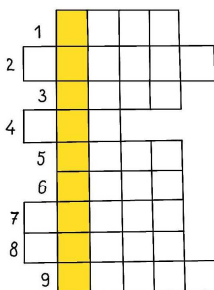
Adam Krátký, Kryštof Pavliš

DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti, heslem dnešního povídání je: „Budme vděční“. V evangeliu se vypráví o tom, jak Pán Ježíš uzdravil nemocné. A oni odešli. Jen jeden se vrátil a poděkoval mu. A co my? Máme radost, když nám někdo poděkuje za dárek, za pomoc...? Ano. Jasně. Poděkováním dáváme najevo, že je pro nás ten druhý důležitý, že jsme si jeho činu všimli a že z něj máme radost. A tak svým poděkováním děláme zase radost tomu druhému. Můžeme děkovat mamince za snídani, tatínkovi za přečtení pohádky, bráškově a sestřičce za půjčenou hračku, babičce za bonbóny...A ještě Pánu Bohu za všechno pěkné, co pro nás připravil. Proto každý den poděkujme Pánu Bohu za to, co se nám ten den líbilo.

Dnes jsme si povídali o vděčnosti. Na obrázku je malý Jirka, který dostal nové autíčko. Neví ale, co má teď udělat. Poradiš mu, když správně vyluštíš křížovku.

Sbírka ošacení ve Skutči pro Diakonii Broumov v garáži u Penzionu

ve dnech: 6.10., 13.10. a 20.10. od 14:30 – 16:30hod.

Jaké věci lze darovat: letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské); lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony; látky (minimálně 1m², nedávejte nám odřezky a zbytky látek); domácí potřeby - nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené; peří, péřové a vatované přikrývky, polštáře a deky; obuv - veškerou nepoškozenou, páry svázané nebo spojené gumičkou, aby se boty neztratily; drobné funkční elektrické spotřebiče

hračky – plastové, plyšové, jakékoliv; knihy, časopisy

Věci, které vzít nemůžeme: ledničky, televize, počítače, matrace, koberce (z ekologických důvodů); nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí; znečištěný, plesnivý a vlhký textil - musíme jej nechat na vlastní náklady zlikvidovat

Věci prosíme, balte do igelitových pytlů či krabic, aby se transportem nepoškodily!

Diakonie děkuje všem dárcům.

Kontejnery Diakonie Broumov jsou nejbližší: Chrudim – Československé armády – vlakové nádraží za poštou, Pardubice – Palackého třída – Albert parkoviště, Polička – ulice Hegerova – ve sběrném dvoře

KALENDÁŘ AKCÍ

16. 10.	9.30 - dětská mše sv. na Rané, 8.00 mše sv. - Kladno a 11.00 mše sv. - Oldřetice
24. 10.	HK setkání zástupců Ekonomických rad farností z diecéze
30. 10.	zpověď před a po mši sv. - Předhradí, odpoledne Skuteč
1. 11.	16.00 - mše sv. v Předhradí + pobožnost na hřbitově a 18.00 - mše sv. ve Skutči (horní kostel)
	18.00 - mše sv. na Rané
2. 11.	16.00 - mše sv. v Holetíně a v 18.00 na Rané - oboje s pobožností na hřbitově
	16.00 - mše sv. v Předhradí a v 18.00 mše sv. ve Skutči (dolní k.) + pobožnost na hřbitově
3. 11.	8.00 - "dušičková" mše sv. pro gymnázium v kostele ve Skutči
6.11.	8.00 - dětská mše sv. ve Skutči
	14.00 - mše sv. Janovičky
	farní rady v Předhradí (po mši sv.)
9. 11.	16.00 - posvícenská mše sv. v Mrákotíně u sv. Izidora
	18.00 ve Skutči setkání členů Živého růžence + mše sv.
10. 11.	18.00 - Ek. rada farnosti - děkanství Skuteč a v 18.30 Past. rada tamtéž
20. 11.	dětská mše sv. na Rané
27. 11.	Žehnání adventních věnců
30. 11.	11.00 - mše sv. v Hluboké
3. 12.	6.30 - rorátní mše sv. ve Skutči
4. 12.	8.00 - dětská mše sv. ve Skutči
	po mši na Rané - Mikuláš
8. 12.	6.00 - rorátní mše sv. na Rané
10. 12.	7.00 - rorátní mše sv. pro děti na Rané
	Adventní obnova ve Skutči
17. 12.	6.30 dětské roráty + snídaně a možnost sv. smíření pro děti
18. 12.	dětská mše sv. na Rané
	předvánoční zpovídání na Rané, v Předhradí a ve Skutči

Vydáno 9. října 2016 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz